C/2024/6206

18.10.2024

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om udfasning af finansielle incitamenter til enkeltstående kedler, der drives af fossile brændstoffer, i henhold til det omarbejdede direktiv om bygningers energimæssige ydeevne

(EØS-relevant tekst)

(C/2024/6206)

INDHOLD

Side

1. Indledning 2
2. Formål med meddelelsen 2
3. Resumé af de retlige bestemmelser 2
4. Vejledning om gennemførelse af de retlige bestemmelser 2
   - 4.1. Definitioner 2
   - 4.2. Fortolkning 4
   - 4.3. Eksempler på finansielle incitamenter, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 17, stk. 15 6
   - 4.4. Undtagelser 7
5. Kommende relevant vejledning 8

1. **INDLEDNING**

I det omarbejdede direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (»det omarbejdede EPBD«) ([1]) fastsættes det, hvordan Den Europæiske Union (EU) kan opnå en fuldstændig dekarboniseret bygningsmasse senest i 2050 gennem en række foranstaltninger, der vil hjælpe EU's regeringer med strukturelt at øge bygningers energimæssige ydeevne med særligt fokus på renovering af de mindst energieffektive bygninger.

Det omarbejdede EPBD trådte i kraft den 28. maj 2024 med en gennemførelsesfrist den 29. maj 2026, medmindre der er angivet en specifik gennemførelsesfrist i visse bestemmelser. Dette er tilfældet for artikel 17, stk. 15, i det omarbejdede EPBD, som er omhandlet i denne meddelelse. I henhold til artikel 35, stk. 1, skal medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 17, stk. 15, senest den 1. januar 2025 og meddele dem til Kommissionen. Dette kan også omfatte en redegørelse for eventuelle praktiske gennemførelsesforanstaltninger, der er truffet i forbindelse med gennemførelsen af artikel 17, stk. 15.

2. **FORMÅL MED MEDDELELSEN**

Denne meddelelse indeholder vejledning om artikel 17, stk. 15, i det omarbejdede EPBD. Vejledningen har til formål at bidrage til en bedre forståelse af bestemmelserne og fremme en mere ensartet og sammenhængende anvendelse. Den er rettet til medlemsstaterne og andre, der skal underrettes om bestemmelserne. Meddelelsen indeholder kun præciseringer af bestemmelserne i direktiv (EU) 2024/1275. Den samler også oplysninger fra udvekslinger med de relevante nationale myndigheder og interessenter efter vedtagelsen af det omarbejdede EPBD. Kommissionen vil i rette tid udstede yderligere vejledningsdokumenter om andre aspekter, der er relevante for gennemførelsen af det omarbejdede EPBD, herunder vejledning om definitionen af kedler til fossile brændstoffer.

Denne meddelelse er udelukkende tænkt som en vejledning. Kun selve EU-retsakten har retlig gyldighed. Dette dokument afspejler lovgivningen på tidspunktet for udarbejdelsen af dokumentet, og vejledningen kan blive ændret senere.

Bindende fortolkning af EU-retten er EU-Domstolens enekompetence. De synspunkter, der gives udtryk for i denne vejledning, har ikke nogen betydning for den holdning, som Kommissionen måtte indtage ved Domstolen. Hverken Europa-Kommissionen eller personer, der handler på dennes vegne, kan gøres ansvarlige for anvendelse af oplysningerne i denne publikation.

3. **RESUMÉ AF DE RETLIGE BESTEMMELSER**

Det omarbejdede EPBD vil hjælpe EU med gradvist at udfase kedler, der anvender fossile brændstoffer. I henhold til artikel 17, stk. 15, i det omarbejdede EPBD skal medlemsstaterne senest fra den 1. januar 2025 undlade at yde finansielle incitamenter til installation af enkeltstående kedler, der drives af fossile brændsler, bortset fra dem, som allerede er godkendt i forbindelse med EU-finansiering.

4. **VEJLEDNING OM GENNEMFØRELSE AF DE RETLIGE BESTEMMELSER**

Artikel 17, stk. 15, har følgende ordlyd: »*Senest fra den 1. januar 2025 yder medlemsstaterne ingen finansielle incitamenter til installation af enkeltstående kedler, der drives af fossile brændsler, med undtagelse af dem, der inden 2025 udvælges til investering, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241, artikel 7, stk. 1, litra h), nr. i), tredje led, i forordning (EU) 2021/1058 og artikel 73 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115* ([2])*.*«

4.1. **Definitioner**

I artikel 2, nr. 48), i EPBD defineres »kedel« således: »«**kedel**": en kombination af kedelbeholder og brænder, der er konstrueret til at overføre forbrændingsvarme til væsker".

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning) (EUT L, 2024/1275, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

Udtrykket »**enkeltstående kedel**« er ikke defineret i EPBD. I betragtning 14 præciseres det, at der skal skelnes mellem enkeltstående kedler og »hybride varmeanlæg med en betydelig andel af vedvarende energi, f.eks. en kombination af en kedel med solvarme eller med en varmepumpe«. Med henblik på artikel 17, stk. 15, er en enkeltstående kedel derfor en kedel, som ikke er kombineret med en anden varmeproducerende enhed, der anvender vedvarende energi og tegner sig for en betydelig andel af det kombinerede systems samlede energiproduktion.

Et **hybridt varmeanlæg** er et hybridprodukt, der kombinerer mindst to forskellige typer varmeproducerende enheder. Eksempler på hybride varmeanlæg, der kombinerer to eller flere teknologier til at levere varme og varmt vand i en bygning, omfatter enhver kombination af varmepumper med kedler, hybrid solenergi (kombination af kedel og solvarmepaneler) og kombinationer af disse systemer. Et hybridt varmeanlæg kan fremstilles som sådant, eller hybridiseringen kan finde sted på installationstidspunktet eller efterfølgende tilføjes som hybridisering på stedet. Samfyring, f.eks. direkte samfyring af biomasse og kul i en kedel til fast brændsel, betragtes ikke som et hybridt varmeanlæg.

Ved **installation** forstås i denne vejledning indkøb, montering og idriftsættelse af en enkeltstående kedel.

Fossile brændstoffer eller brændsler er ikke defineret i EPBD, men forstås på samme måde som i forordning (EU) 2018/1999 ([3]), hvor de i artikel 2, nr. 62), defineres som »ikkevedvarende kulstofbaserede energikilder, såsom faste brændsler, naturgas og olie«.

I artikel 2, nr. 14), i det omarbejdede EPBD og i overensstemmelse med artikel 2, nr. 1), i det ændrede direktiv om vedvarende energi (direktiv (EU) 2018/2001 som ændret ved direktiv (EU) 2023/2413 ([4])), defineres »energi fra vedvarende energikilder« eller »**vedvarende energi**« som energi fra vedvarende ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi (solvarme og solceller) og geotermisk energi, osmotisk energi, omgivelsesenergi, tidevands-, bølge- og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas".

Vedvarende brændstoffer som defineret i artikel 2, nr. 22a), i det ændrede direktiv om vedvarende energi, dvs. »biobrændstoffer, flydende biobrændsler, biomassebrændsler og vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse«, betragtes ikke som fossile brændstoffer. Både brændstoffer uden for nettet og netbaserede brændstoffer er omfattet af definitionen af vedvarende brændstoffer.

»**Finansielle incitamenter**« er ikke defineret i EPBD. Disse forstås bredt som økonomisk støtte, der ydes af et offentligt organ ([5]) og/eller via offentlige midler ([6]). Sådanne incitamenter på nationalt, regionalt og/eller lokalt plan kan være et effektivt redskab til at fremskynde dekarboniseringen af opvarmning i bygninger og kan antage forskellige former, herunder, men ikke begrænset til, direkte støtte til købere, installatører og tredjeparter samt den ikkeudtømmende liste over finansiering og finansielle værktøjer i artikel 17, stk. 7, i EPBD, navnlig skattemæssige incitamenter (f.eks. reducerede afgiftssatser) ([7]). Finansielle incitamenter kan bl.a. være rettet mod slutbrugere, installatører, fabrikanter og tredjeparter eller økonomiske aktører, der er direkte eller indirekte involveret i installationen af kedler. I det omfang modtageren af det finansielle incitament er en virksomhed, finder reglerne om statsstøtte anvendelse ([8]). Sådanne finansielle incitamenter kan forstås som en form for støtte til fossile brændstoffer, og udfasningen deraf vil derfor bidrage til udfasningen af støtte til fossile brændstoffer.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning) (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

([5]) Som defineret i artikel 2, nr. 12), i direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet.

([6]) Finansiering gennem ordninger med hvide attester falder ind under begrebet »finansielle incitamenter«, i det omfang den kan betragtes som offentligt eller offentligt kontrolleret.

([7]) I artikel 17, stk. 7, henvises der til »støttefinansiering og finansielle værktøjer såsom energieffektiviseringslån og realkreditlån til renovering af bygninger, kontrakter om energimæssig ydeevne, pay-as-you-save-finansieringsordninger, skattemæssige incitamenter, f.eks. nedsatte afgiftssatser for renoveringsarbejder og -materialer, ordninger betalt via skatten eller via forbrugsregninger, garantifonde, midler målrettet gennemgribende renovering, midler målrettet renovering med en betydelig minimumstærskel for tilsigtede energibesparelser og standarder for realkreditporteføljer«.

([8]) Se artikel 38a i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1) og afsnit 4.2 i Kommissionens meddelelse – Retningslinjer for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi 2022 (EUT C 80 af 18.2.2022, s. 1).

Begrebet »finansielle incitamenter« omfatter f.eks. ikke procedurer for indkøb og offentlige kontrakter som omhandlet i direktiv 2014/24/EU ([9]) for installationer i offentlige organer, der helt eller delvis er afhængige af det offentlige budget, for så vidt som sådanne kontrakter afspejler markedsvilkårene og ikke omfatter (eller ikke er kombineret med) nogen form for tilskud. Offentlige indkøb i og vedrørende bygninger skal være i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv (EU) 2023/1791 ([10]).

4.2. **Fortolkning**

Artikel 17, stk. 15, finder anvendelse på **installation af enkeltstående kedler, der drives af fossile brændstoffer.** Dette betyder indkøb, montering og idriftsættelse af en kedel, der 1) forbrænder fossile brændstoffer, dvs. ikkevedvarende kulstofbaserede energikilder såsom faste brændsler, naturgas og olie, og 2) er en enkeltstående kedel, dvs. ikke kombineret med en anden varmeproducerende enhed, der anvender vedvarende energi og tegner sig for en betydelig andel af det kombinerede systems samlede energiproduktion. Hvorvidt installationen af en enkeltstående kedel, der drives af fossile brændstoffer, er en del af f.eks. gennemgribende eller integreret renovering, er irrelevant i denne sammenhæng.

Hvorvidt en gaskedel anses for at være »drevet af fossile brændstoffer« afhænger af brændselssammensætningen i **gasnettet på det tidspunkt, hvor kedlen installeres**. Hvis det lokale gasnet overvejende transporterer naturgas, bør installationen af gaskedler som hovedregel ikke modtage finansielle incitamenter. Hvis det lokale gasnet overvejende transporterer vedvarende brændstoffer, kan installationen af en gaskedel modtage finansielle incitamenter i henhold til artikel 17, stk. 15. Det er op til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne at sikre, at der findes et verifikationsværktøj, som kan kontrollere dette på installationstidspunktet.

For **kedler uden for nettet**, der ikke skal betragtes som »drevet af fossile brændstoffer«, skal de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kræve og på en solid og troværdig måde kontrollere, at enheden reelt vil fungere på vedvarende brændstoffer **på installationstidspunktet og i løbet af dens levetid**, idet støttemodtageren bevarer kontrollen over det brændstof, der anvendes i en kedel uden for nettet, i hele dens levetid.

En sådan overvågning kan være en del af de regelmæssige eftersyn af varmeanlæg på stedet eller andre typer eftersyn, der omfatter varmeanlæg, og som udføres i medlemsstaterne. Den bør også tage hensyn til EU-databasen til sporing af flydende og gasformige vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel ([11]).

På baggrund af rationalet bag artikel 17, stk. 15, om, at **der ikke bør gives incitament til anvendelse af fossile brændstoffer i kedler**, bør der kun ydes finansielle incitamenter til hybride varmeanlæg med en betydelig andel af vedvarende energi, og kun **i forhold** til det omfang, vedvarende energikilder finder anvendelse i det hybride varmeanlæg. Som følge heraf bør der i højere grad gives incitament til installation af et varmeanlæg, der er 100 % baseret på vedvarende energi, end til installation af et hybridt varmeanlæg.

Når medlemsstaterne definerer »**hybride varmeanlæg med en betydelig andel af vedvarende energi**«, skal de sikre, at den del af det hybride anlæg, der anvender vedvarende energi, f.eks. solvarme eller en varmepumpe, leverer en betydelig del af energiproduktionen (dvs. bygningens opvarmningsbehov). Denne vurdering skal foretages af den kompetente myndighed og vil afhænge af situationen. Dette kan være hybridisering på stedet, der tilføjes efterfølgende, hvorved finansiering kun er nødvendig for de elementer, der vedrører den supplerende varmeproducerende enhed, der anvender vedvarende energikilder, og/eller specifikke kontrolelementer, der anvendes til at styre, hvordan komponentteknologierne fungerer sammen. Et andet tilfælde er fabriksfremstillede hybride varmeanlæg, der markedsføres som et hybridprodukt, hvor det finansielle incitament kan dække hele produktet, men bør stå i et rimeligt forhold til den andel af vedvarende energikilder, der anvendes i det hybride varmeanlæg.

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

([10]) () Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning) (EUT L 231 af 20.9.2023, s. 1).

([11]) I henhold til artikel 31a i direktivet om vedvarende energi skal Kommissionen senest den 21. november 2024 sikre, at der oprettes en EU-database, som gør det muligt at spore flydende og gasformige vedvarende brændstoffer og genanvendt kulstofbrændsel. Ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/1184 fastsættes EU-metodik med detaljerede regler for produktion af vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse.

Det er op til medlemsstaterne at præcisere, hvilken andel af vedvarende energi i hybride varmeanlæg der er »betydelig«, samtidig med at det sikres, at gennemførelsen giver dette begreb en nyttig virkning og er i overensstemmelse med tilgangen i betragtning 14. Da det endelige mål er at udfase anvendelsen af fossile brændstoffer i kedler, bør der kun gives incitament til hybride varmeanlæg som en overgangsløsning, hvis der findes et realistisk perspektiv, hvor anvendelsen af fossile brændstoffer i anlægget er midlertidig, således at fastlåsning i fossile brændstoffer undgås. Med henblik herpå bør medlemsstaterne indføre et overvågnings- og overholdelsessystem, der egner sig til formålet i den specifikke nationale sammenhæng. Medlemsstaterne skal sikre, at enhver national foranstaltning, der giver finansielle incitamenter til sådanne hybride anlæg, bidrager effektivt til at nå de klima- og energimål, der er fastsat i anden EU-lovgivning ([12]), under hensyntagen til hvordan deres nationale energi- og klimaplaner vil opfylde disse mål.

I denne forbindelse er det vigtigt at påpege, at selv om artikel 17, stk. 15, ikke udelukker finansielle incitamenter til installation af enkeltstående kedler, der drives af vedvarende brændstoffer, kan sådanne finansielle incitamenter udelukkes ved artikel 7, stk. 2, i forordningen om energimærkning ([13]). Denne bestemmelse forpligter medlemsstaterne til at rette deres incitamenter mod **»de to bedste af de energieffektivitetsklasser, der omfatter et væsentligt antal produkter«**, eller mod bedre klasser som fastsat i enhver delegeret EU-retsakt om energimærkning af det pågældende produkt. Det betyder, at medlemsstaterne for anlæg til rumopvarmning med en kapacitet på op til 70 kW, der er omfattet af energimærket, kun må give incitamenter til anlæg til rumopvarmning i de to bedste af de energieffektivitetsklasser, der omfatter et væsentligt antal produkter ([14]). På grundlag af de foreliggende data ligger enkeltstående kedler ikke i de to bedste af de energieffektivitetsklasser, der omfatter et væsentligt antal produkter ([15]), og der kan derfor ikke ydes incitamenter til dem, uanset om de forbrænder fossile brændstoffer eller vedvarende brændstoffer. Der kan ydes incitamenter til hybride kedler og varmepumper, da de er mere effektive og derfor figurerer i de to bedste af de energieffektivitetsklasser, der omfatter et væsentligt antal produkter, under deres energimærke ([16]). Ovennævnte bestemmelse finder ikke anvendelse på kedler, der specifikt er konstrueret til at anvende gasformige eller flydende brændstoffer, som hovedsagelig er fremstillet af biomasse ([17]), da de ikke er omfattet af EU's regler om energimærkning.

Kedler til faste brændstoffer af biomasse har deres egen forordning om energimærkning og en tilpasset skala: Da de befinder sig i de to bedste af de energieffektivitetsklasser, der omfatter et væsentligt antal produkter, kan de være berettiget til at modtage støtte ([18]) ([19]).

Den måde, som artikel 7, stk. 2, i forordningen om energimærkning er blevet gennemført på, vil indgå i en kommende evalueringsrapport fra Kommissionen, der skal foreligge senest i august 2025 for at informere Europa-Parlamentet og Rådet om, hvor effektivt forordning (EU) 2017/1369 og de retsakter, der er vedtaget i henhold dertil, har givet forbrugerne mulighed for at vælge mere effektive produkter.

([12]) Herunder forordning (EU) 2021/1119 om den europæiske klimalov, forordning (EU) 2018/842 om indsatsfordeling, direktiv (EU) 2023/2413 om vedvarende energi og direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet.

([13]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning og om ophævelse af direktiv 2010/30/EU (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 1).

([14]) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 811/2013 af 18. februar 2013 om supplering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af anlæg til rumopvarmning, anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning, pakker med anlæg til rumopvarmning, temperaturstyring og solvarmekomponent samt pakker med anlæg til kombineret rum- og brugsvandsopvarmning, temperaturstyring og solvarmekomponent (EUT L 239 af 6.9.2013, s. 1).

([15]) Se det europæiske produktregister for energimærkning (EPREL). Besøg EPREL's offentlige websted (europa.eu), og klik på modelfordeling efter præstationsklasse for at se en liste over anlæg til rumopvarmning og antallet af modeller efter klasse og hyppighed efter klasse.

([16]) Hybride kedler er en del af varmepumper/pakker i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 811/2013 og er som sådan berettiget til støtte.

([17]) I direktivet om vedvarende energi defineres biomasse som den bionedbrydelige fraktion af produkter, affald og restprodukter af biologisk oprindelse fra landbrug, herunder vegetabilske og animalske stoffer, fra skovbrug og tilknyttede erhvervsgrene, herunder fiskeri og akvakultur, samt den bionedbrydelige fraktion af affald, herunder industriaffald og kommunalt affald af biologisk oprindelse". Henvisningen til »specifikt er konstrueret til« er relevant for kedler, der er konstrueret til at køre på f.eks. rå biogas med en høj andel af urenheder.

([18]) Kedler til biomasse med en kapacitet på op til 70 kW er omfattet af forordning (EU) 2015/1187 af 27. april 2015 om energimærkning af kedler til fast brændsel og pakker med kedel til fast brændsel, supplerende varmeforsyningsanlæg, temperaturstyring og solvarmekomponenter.

([19]) Hvor der anvendes biomassebrændsler i anlæg til produktion af elektricitet, opvarmning og køling med en samlet nominel indfyret termisk effekt svarende til 7,5 MW eller derover for faste brændstoffer af biomasse og svarende til 2 MW eller derover for gasformige biobrændstoffer, skal bæredygtighedskriterierne og kriterierne for besparelse af drivhusgasemissioner i artikel 29 i direktivet om vedvarende energi være opfyldt. I sådanne tilfælde er det nødvendigt at verificere overholdelsen af disse kriterier i overensstemmelse med reglerne i artikel 30 i nævnte direktiv.

Hvor der gives finansielle incitamenter til kedler, der specifikt er konstrueret til at anvende gasformige eller flydende brændstoffer, som hovedsagelig er fremstillet af biomasse, og kedler til (faste brændstoffer af) biomasse, bør de relevante myndigheder vurdere, hvordan fremme af sådanne kedler kan påvirke gennemførelsen af anden EU-lovgivning såsom lovgivningen vedrørende luftforurening ([20]) eller lovgivningen vedrørende drivhusgasemissioner fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug ([21]).

4.3. **Eksempler på finansielle incitamenter, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 17, stk. 15**

Dette afsnit indeholder eksempler på tilfælde, der ikke er omfattet af artikel 17, stk. 15, da de ikke kan kvalificeres som finansielle incitamenter til installation af enkeltstående kedler, der drives af fossile brændstoffer. Medlemsstaterne kan give finansielle incitamenter til sådanne investeringer, forudsat at incitamenterne udformes i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte ([22]), når støttemodtageren er en virksomhed.

— Hybride varmeanlæg med en betydelig andel af vedvarende energikilder

Som anført i betragtning 14 bør det stadig være muligt at give finansielle incitamenter til installation af hybride varmeanlæg med en betydelig andel af vedvarende energi, f.eks. en kombination af en kedel med solvarme eller med en varmepumpe. Sådanne finansielle incitamenter bør stå i et rimeligt forhold til det omfang, hvormed vedvarende energikilder anvendes i det hybride varmeanlæg.

— Eventuelle yderligere omkostninger i forbindelse med overgangen til anvendelse af vedvarende gasser i en kedel

Disse omkostninger kan være forbundet med opgradering af distributionssystemet inde i boligen, tilslutningspunktet, hybridisering på stedet eller yderligere investeringer i teknisk tilpasning, der sikrer anvendelsen af vedvarende energi i kedlen. Disse omkostninger kan f.eks. være forbundet med yderligere investeringer i de dele af varmeanlægget, der gør det muligt at anvende 100 % vedvarende energi.

— Incitamenter, der ikke er relateret til installation

Incitamenter, der er relateret til andre aktiviteter end installation – f.eks. vedligeholdelse, reparation eller nedlukning af kedler til fossile brændstoffer, bl.a. via ophugningspræmier – er ikke omfattet af bestemmelsen om udfasning af finansiering.

Sådanne incitamenter kan være relevante for at forebygge nødudskiftninger efter et nedbrud og for at sikre reparation eller udskiftning af et bestemt element. De kan f.eks. omfatte midlertidig leje af kedler til energiforbrugere i områder med aktuel eller planlagt fjernvarme og fjernkøling.

Et andet eksempel, der ligger uden for denne bestemmelses anvendelsesområde, er finansielle incitamenter til installation af bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer i varmeanlæg, der drives af enkeltstående kedler til fossile brændstoffer.

— Foranstaltninger med henblik på energi til overkommelige priser

([20]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT L 152 af 11.6.2008, s. 1).

([21]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/839 af 19. april 2023 om ændring af forordning (EU) 2018/841 for så vidt angår anvendelsesområdet, forenkling af rapporterings- og overholdelsesregler og fastsættelse af medlemsstaternes mål for 2030, og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 for så vidt angår forbedring af overvågning, rapportering, sporing af fremskridt og revision (EUT L 107 af 21.4.2023, s. 1).

([22]) Se fodnote 8. Nærmere bestemt skal medlemsstater, som yder sådanne incitamenter som led i en renoveringsplan, der har til formål at forbedre bygningers energimæssige ydeevne og miljøpræstationer i henhold til afsnit 4.2 i retningslinjerne for statsstøtte til klima, miljøbeskyttelse og energi, underrette Kommissionen og afvente dens vurdering, inden de opretter deres støtteordninger.

Sådanne foranstaltninger kan omfatte prisstøtte til forbrugere, sociale takster eller indkomststøtte til opvarmning med fossile brændstoffer. Det er sårbare husholdninger, som lider mest under stigende priser på fossile brændstoffer. Offentlig støtte bør ikke fastlåse dem i brugen af fossile brændstoffer i fremtiden. Derfor bør ovennævnte foranstaltninger fortsat være målrettede, midlertidige og supplere strukturelle foranstaltninger, der også er rettet mod de grundlæggende årsager til energifattigdom, i overensstemmelse med Kommissionens henstilling om energifattigdom ([23]). Alle foranstaltninger, der finansieres under den sociale klimafond, skal følge reglerne vedrørende direkte indkomststøtte i henhold til forordningen om den sociale klimafond ([24]).

I stedet for at anvende finansielle incitamenter for at tilskynde til, at kedler til fossile brændstoffer erstattes med nye kedler til fossile brændstoffer, bør medlemsstaterne støtte reparation af eksisterende kedler og/eller sørge for midlertidige opvarmningsløsninger (f.eks. leasing af kedler) kombineret med højere niveauer af støtte til sårbare husholdninger med henblik på andre varmeanlæg end enkeltstående kedler, der drives af fossile brændstoffer (f.eks. varmeanlæg baseret på vedvarende energi eller hybride anlæg med en betydelig andel af vedvarende energikilder).

— Incitamenter, der ikke er relateret til kedler

Apparater, der ikke falder ind under definitionen af kedler – f.eks. ovne eller mikrokraftvarmeenheder – er ikke omfattet af udfasningen af finansielle incitamenter til enkeltstående kedler, der drives af fossile brændstoffer.

Ikke desto mindre opfordres medlemsstaterne i en bredere sammenhæng og i overensstemmelse med grundlaget i bestemmelsen om udfasning af finansielle incitamenter til enkeltstående kedler i denne vejledning til at tilskynde til omstilling til vedvarende brændstoffer i alle varme- og kølingssystemer, der er baseret på fossile brændstoffer.

Nærmere bestemt fastsættes det i artikel 13, stk. 6, fjerde underafsnit, i det omarbejdede EPBD, at »Medlemsstaterne kan indføre nye incitamenter og finansiering for at tilskynde til et skifte væk fra varme- og kølingssystemer, der anvender fossile brændsler, til varme- og kølingssystemer, der ikke er baseret på fossile brændsler«.

— Udbetaling af incitamenter, der er tildelt og meddelt den enkelte støttemodtager inden den 1. januar 2025

Hvis en beslutning om at yde et finansielt incitament allerede er truffet af et offentligt organ og meddelt den enkelte støttemodtager inden den 1. januar 2025, er der skabt berettigede forventninger inden denne dato, og den faktiske udbetaling af sådanne finansielle incitamenter kan finde sted efter denne dato.

4.4. **Undtagelser**

I artikel 17, stk. 15, fastsættes en **undtagelse** til forbuddet mod finansielle incitamenter til installation af enkeltstående kedler, der drives af fossile brændstoffer, efter den 1. januar 2025, hvis incitamenterne til investering **samtidigt** opfylder **to betingelser**:

1) De finansieres under:

— genopretnings- og resiliensfaciliteten ([25]).

— Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden, udelukkende hvis bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra h), nr. i), tredje led, i forordning (EU) 2021/1058 finder anvendelse ([26]). Denne bestemmelse giver mulighed for investering i naturgasfyrede kedler og varmeanlæg i boliger og bygninger, der erstatter installationer baseret på kul, tørv, brunkul eller olieskifer

([23]) Kommissionens henstilling (EU) 2023/2407 af 20. oktober 2023 om energifattigdom (EUT L, 2023/2407, 23.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2023/2407/oj).
([24]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 1).
([25]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).
([26]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60).

— artikel 73 i forordning (EU) 2021/2115 ([27]), som henviser til investeringer i udvikling af landdistrikterne.

2) De blev udvalgt til investering før 2025.

I denne forbindelse, hvor finansielle incitamenter til kedler er en del af nationale eller regionale programmer under ovennævnte EU-fonde, der er **vedtaget før den 1. januar 2025**, betragtes de som »udvalgt til investering« før denne dato.

I forbindelse med EFRU og Samhørighedsfonden henviser denne undtagelse f.eks. til investeringer i naturgasfyrede kedler, der indgår i et nationalt eller regionalt program i samhørighedspolitikken for 2021-2027, som er vedtaget før den 1. januar 2025 og er berettiget til støtte under EFRU og/eller Samhørighedsfonden i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 ([28]).

I forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten henviser denne undtagelse til investeringer, der er en del af en national genopretnings- og resiliensplan som vedtaget ved en gennemførelsesafgørelse fra Rådet.

I forbindelse med investeringer i udvikling af landdistrikterne under de strategiske planer i den fælles landbrugspolitik henviser denne undtagelse til investeringer, der er en del af de nationale strategiske planer i den fælles landbrugspolitik, som godkendt af Kommissionen.

Undtagelsen sigter mod at gøre det muligt at gennemføre alle investeringer som aftalt (i programmerne, planerne og deres ændringer) inden den 1. januar 2025, uanset hvornår indkaldelsen af projekter og alle efterfølgende skridt foretages.

5. **KOMMENDE RELEVANT VEJLEDNING**

Kommissionen vil udarbejde vejledning til de nye og væsentligt ændrede bestemmelser i det omarbejdede EPBD med henblik på gennemførelsesfristen. Dette omfatter vejledning i, hvad der kan betegnes som en kedel til fossile brændstoffer i overensstemmelse med forpligtelsen i artikel 13, stk. 8, i det omarbejdede EPBD.

([27]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013 (EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1).

([28]) Se yderligere vejledning på QA00313.